

**Česká školní inspekce
Královéhradecký inspektorát
Wonkova 1142, 500 02 Hradec Králové**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIH-339/26-H
Sp. zn. ČŠIH-S-69/26-H

Název	Mateřská škola Kostelec nad Orlicí, Mánesova 987
Sídlo	Mánesova 987, 517 41 Kostelec nad Orlicí
E-mail	msmanesova@seznam.cz
IČO	75 016 125
Identifikátor	668 000 805
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Bc. Petra Zakouřilová
Zřizovatel	Město Kostelec nad Orlicí
Místo inspekční činnosti	Mánesova 987, 517 41 Kostelec nad Orlicí
Inspekční činnost na místě	17. 3. 2026 – 19. 3. 2026

Inspekční činnost byla zahájena doručením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání podle příslušného školního vzdělávacího programu dle § 174 odst. 2 písm. b) školského zákona, ve znění pozdějších předpisů.

Zjišťování a hodnocení naplnění školního vzdělávacího programu a jeho souladu s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem dle § 174 odst. 2 písm. c) školského zákona, ve znění pozdějších předpisů.

Charakteristika

Mateřská škola Kostelec nad Orlicí, Mánesova 987 (dále jen „mateřská škola“, „MŠ“ nebo „škola“) sídlí ve třípodlažní budově, jejíž prostorová kapacita umožňuje vykonávat činnost mateřské školy a školního stravování.

Organizace vzdělávání je koncipována do pěti tříd s celkovou kapacitou 105 dětí. V době inspekční činnosti školu navštěvovalo 100 dětí, z toho jedno mladší tří let. Povinnou předškolní docházku plnilo 46 dětí. V rámci inkluzivního přístupu se zde vzdělávalo pět dětí se speciálními vzdělávacími potřebami (dále jen „SVP“) a deset dětí s odlišným mateřským jazykem. Mateřská škola rovněž registrovala jedno nadané dítě. Podrobné informace o koncepci a aktivitách školy jsou pro veřejnost dostupné na jejich webových stránkách.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Ředitelka školy (dále jen „ředitelka“) projevuje aktivní zájem o svůj profesní rozvoj i postupnou modernizaci školy. V souvislosti s revizí Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání iniciovala v pedagogickém týmu koncepční úvahy o budoucím směřování školního vzdělávacího programu, přičemž aktuální školní rok je věnován praktickému ověřování nových postupů přímo ve třídách. Efektivní sdílení dobré praxe podporují učitelky realizací vzájemných hospitací formou náhledů do tříd. Získané poznatky učitelky využívají při tvorbě nové koncepce vzdělávání. Přínosná je také kooperace ředitelky s vedením jiných mateřských škol. V organizační struktuře byla vymezena role zástupkyně ředitelky, která má v kompetenci přímé řízení pedagogických pracovníků a dohled nad jejich činností.

Určité rezervy se objevily v hospitační činnosti pedagogického procesu, která byla vedena spíše formálně a bez konkrétních cílů. Záznamům z hospitací chyběly věcné závěry s doporučením, což oslabovalo jejich vliv na profesní růst učitelek.

Pedagogický sbor je stabilní a ve všech třídách byla zajištěna kooperace dvou učitelek, kterou u dětí s SVP doplňovaly dvě asistentky pedagoga. Většinu pedagogického sboru tvořily zkušené a kreativní učitelky s vysokou mírou profesní jistoty a přirozenou autoritou. Pedagogický tým je ojediněle oslaben nejednotností v metodických přístupech. Tento deficit byl patrný zejména u začínajících učitelek, u nichž absence systému adaptace a jasného plánu uvádění limituje jejich profesní start. Přestože pedagožky projevují zjevnou snahu, chybějící metodická podpora v každodenní praxi prohlubuje rozdíly v kvalitě jejich pedagogické činnosti.

Prostředí školy bylo podnětné, estetické a účelně vybavené množstvím moderních pomůcek, které měly děti volně k dispozici a byly aktivně využívány. Kromě digitálních hraček a badatelských setů mohly využívat širokou škálu materiálů k tvoření i logickým hrám. Tato úroveň vybavenosti umožňovala učitelkám pracovat s dětmi velmi pestře napříč všemi třídami. Výrazným prvkem zázemí je rozlehlá a udržovaná zahrada, která svým charakterem a vybavením nabízí prostor pro spontánní i řízené pohybové aktivity. Zahradu pedagožky využívaly jako plnohodnotné edukační prostředí, které přirozeně doplňuje interiér školy a rozšiřuje možnosti pro environmentální výchovu i relaxaci dětí.

Zásadním přínosem pro rozvoj školy je nadstandardní materiální podpora ze strany zřizovatele. Tato funkční součinnost umožňuje soustavnou modernizaci vnitřních i venkovních prostor a vytváří stabilní zázemí pro realizaci koncepčních záměrů školy. V tomto rámci byl pořízen moderní digitální bezpečnostní systém, který zásadně zvyšuje ochranu dětí i majetku.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Učitelky přistupovaly k dětem profesionálně a v některých třídách s využitím prvků formativního hodnocení. Hodnotící procesy v ostatních třídách byly orientovány převážně na pochvalu ze strany pedagoga. Komunikace učitelek byla napříč třídami respektující a vstřícná, což vytvářelo bezpečné klima pro učení. Vzdělávací nabídka byla většinou diferencovaná a individualizovaná vzhledem k potřebám dané skupiny dětí. Efektivní rozdělení dětí se SVP do různých tříd a úzká kooperace asistentek pedagoga s učitelkami umožňovala jejich plynulé zapojení do společných činností. Práce asistentek byla natolik přirozená a odborná, že tvořily s učitelkami naprosto sehrané týmy a jejich citlivý přístup nenarušoval integritu vzdělávání.

V organizaci vzdělávání škola aktuálně hledala nejvhodnější model uspořádání dětských skupin i způsob, jak efektivně implementovat aktuální revizi Rámcového vzdělávacího programu do školního vzdělávacího programu. Tento proces se projevoval nejednotností ve složení tříd, kdy vedle sebe fungovaly skupiny heterogenní i homogenní. Rozdílný přístup nabídl přímé srovnání efektivity obou modelů. Zatímco v homogenní třídě nejstarších dětí byla vysoká úroveň samostatnosti podpořena cílenou gradací úkolů, v homogenní třídě nejmladších dětí kladla absence starších vzorů a chybějící možnost nápodoby výrazně vyšší nároky na přímou podporu ze strany pedagogů. V heterogenním uspořádání se naopak jako velmi přínosné projevilo přirozené učení dětí od sebe navzájem, rozvoj schopnosti vzájemné pomoci a respektu k odlišnostem, které jsou specifické pro danou věkovou kategorii.

Výrazným pozitivem byla úspěšná inkluze dětí s odlišným mateřským jazykem. Učitelky citlivě využívaly prvků multikulturní výchovy, čímž u všech dětí rozvíjely toleranci. Škola vynikala pestrou nabídkou vzdělávacích činností s dominancí skupinové práce v centrech aktivit, postavenou na principu objevování a experimentování. Významným pilířem byla environmentální oblast vzdělávání a aktivní rozvoj vztahu k přírodě. Skrze reálné prožitky v přírodním prostředí a badatelské činnosti si děti přirozeně osvojovaly principy udržitelného jednání.

Pedagožky aktivně využívaly nadstandardní vybavení digitálními technologiemi a vedly děti k samostatnosti v oblasti rozvoje digitální gramotnosti a prostorové orientace. V některých třídách byla centra aktivit promyšleně koncipována k cílenému rozvoji smyslového vnímání, včetně zrakové a sluchové diferenciací. Místy vykazovala vzdělávací nabídka vysokou míru odbornosti, zejména v oblasti polytechnického vzdělávání. Děti měly k dispozici různé materiály a využívaly spektrum řemeslných technik od textilní tvorby po práci se dřevem, což podporovalo rozvoj technické gramotnosti a zručnosti. Dalším specifickým znakem jedné ze tříd byla integrace tradičních herních prvků z dob „našich babiček“ (např. cvrnkání kuliček). Tyto „retro hrátky“ byly pedagožkami cíleně využívány k rozvoji jemné motoriky, trpělivosti a sociální interakce, čímž efektivně propojovaly moderní vzdělávací trendy s osvědčenými herními principy.

V připraveném prostředí se děti pohybovaly s jistotou a při plnění úkolů vykazovaly velké pracovní nasazení. Řízené a spontánní činnosti byly logicky provázané a zahrnovaly dramatizaci, hudební aktivity i rozvoj motoriky. Frontální forma práce byla využívána účelně, především při komunitních kruzích. Učitelky aktivně vytvářely prostor pro sebehodnocení dětí a citlivě je podporovaly v hledání cest k úspěšnému zvládnutí činností. Rozvoj divergentního myšlení a situace, kdy se děti stávaly aktivními účastníky plánování, byly však patrné jen v některých třídách.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Výsledky vzdělávání odrážely nejednotnost v přístupu k podpoře samostatnosti dětí a nastavování pravidel společného soužití. V prostředí s funkčními prvky formativního hodnocení děti prokazovaly vysokou míru autonomie, iniciativně si vybíraly činnosti a soustředěně je dokončovaly. Byly schopny si naplánovat jednoduché kroky a efektivně spolupracovat. Naproti tomu v třídách, kde bylo uplatňování pravidel a individuální přístup méně důsledný, byla u dětí patrná nižší míra soustředění a sklon k neklidu. Absence jasněji definovaných hranic a cílené motivace v těchto skupinách omezovala plné využití rozvojového potenciálu dětí i jejich schopnost samostatně plánovat jednoduché úkoly.

Přestože jsou dětská portfolia zavedena, jejich využití pro sledování individuálního pokroku dítěte vykazovalo rozdíly mezi třídami. V procesu chyběl prvek vědomého sebehodnocení, a tak portfolia většinou plnila spíše pasivní archivační funkci bez přímé vazby na konkrétní vzdělávací cíle. Škola pravidelně zpracovává pedagogickou diagnostiku, kterou část pedagogů úspěšně využívá jako podklad pro plánování vzdělávací nabídky. Zásadním nedostatkem těchto záznamů je však jejich výhradní vázanost na věkové kategorie. Absence časové osy v diagnostice znemožňuje objektivně zachytit dynamiku vývoje v čase – tedy momenty posunu, stagnace či rozvoje nadání. Tato metodická nejednotnost pak brání plošnému zavedení adresné individualizace u všech dětí.

U některých dětí s SVP škola zajišťuje předmět speciálně pedagogické péče, jehož obsahová náplň vykazuje dobrou úroveň a přímý přínos pro rozvoj dětí. Realizace této podpory však vykazovala známky organizační nahodilosti a postrádala pevné časové vymezení v rámci týdenního režimu, což ztěžuje systematickou kontrolu ze strany vedení školy.

Škola se aktivně otevírá veřejnosti a rozvíjí funkční partnerství s rodinou i obcí. Nadstandardní vybavení a soustavná modernizace školy, podpořená zřizovatelem, se u dětí pozitivně odráží v jejich vysoké motivaci a pracovním nasazení. Výsledky vzdělávání jsou pravidelně prezentovány formou tradičních komunitních akcí, jako jsou vystoupení pro seniory nebo tematická setkání na radnici. Tato úzká provázanost s životem v obci a kontakt s rodinou mají výrazný vliv na sociální kompetence dětí. Přírozenou formou se tak učí prezentovat svou práci a posilovat sounáležitost s místem, kde žijí.

Závěry

Vývoj školy

- Ve vzdělávacím procesu byl posílen individuální přístup k dětem. Pedagogové efektivně využívají diferenciaci činností, čímž lépe reagují na specifické potřeby a rozvojové možnosti jednotlivců.
- Do denního režimu jsou pravidelně a cíleně zařazovány pohybové činnosti. Současně byl vytvořen širší prostor pro rozvoj komunikačních dovedností dětí v rámci všech bloků dne.
- Škola koncepčně rozvíjí environmentální oblast a vede děti k aktivnímu vztahu k přírodě a udržitelnému jednání.
- Prostřednictvím podpory inkluzivního vzdělávání došlo k personálnímu posílení pedagogického sboru o pozice asistentů pedagoga.
- Proběhla kompletní rekonstrukce sociálního zařízení, která nyní splňuje aktuální hygienické a estetické standardy. Modernizací prošlo také zázemí pro vedení školy (ředitelna).

- Škola průběžně investuje do nákupu nových učebních pomůcek a didaktického materiálu, které přímo podporují rozvoj v prioritních oblastech dětí předškolního věku.

Silné stránky

- Škola vyniká podnětným a estetickým prostředím s nadstandardní nabídkou moderních pomůcek, které jsou dětem volně přístupné a učitelkami cíleně využívané k rozvoji dětské tvořivosti i logického myšlení. (2.4)
- Učitelky efektivně využívají prostor pro vytváření různorodých pracovních míst s bohatou nabídkou pomůcek. Tato připravená prostředí přímo vybízejí k experimentování a samostatné práci dětí. Digitální technologie jsou smysluplným doplňkem, který přirozeně rozšiřuje možnosti prožitkového učení. (4.2)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Rezervy byly shledány v nastavení systému uvádění začínajících pedagogických pracovníků a v jejich metodické podpoře. Absence jasně definovaného plánu adaptace, v kombinaci se spíše formálně vedenou hospitační činností, se nepříznivě promítala do jednotnosti pedagogických přístupů. (2.1)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Využít vysoký potenciál pedagogů k vytvoření funkčního systému vnitřního sdílení zkušeností. Cílené kolegiální učení a vzájemné hospitace by se měly zaměřit na předávání osvědčených postupů při rozvoji divergentního myšlení, což poskytne potřebnou oporu méně zkušeným kolegyním a sjednotí pedagogickou úroveň napříč třídami.
- Systematicky rozšiřovat popisnou zpětnou vazbu a prvky sebehodnocení dětí tak, aby se tento přístup stal jednotným standardem celé školy. Cílem je motivovat všechny pedagogy k aktivnímu používání formativních postupů, které dětem poskytují jasnou informaci o jejich individuálním pokroku.
- Motivovat pedagogy k častějšímu zapojování dětí do výběru a tvorby činností. Tím posílit jejich spoluodpovědnost za proces učení a rozvinout se jejich divergentní myšlení i v odděleních, kde zatím převažuje direktivnější vedení.
- Sjednotit koncepci uspořádání tříd a center aktivit na základě vyhodnocení dosavadního pilotního provozu (homogenní vs. heterogenní skupiny). Zvolit model, který nejlépe podpoří přirozené učení nápodobou u nejmladších dětí a zároveň ve všech třídách zaručí cílený rozvoj smyslového vnímání (zejména sluchové diferenciaci).
- Nastavit a důsledně uplatňovat jednotný rámec pro podporu samostatnosti a autonomie dětí. Zajistit jednotný pedagogický přístup a vytvořit dětem stabilní a předvídatelné prostředí
- Transformovat portfolia dětí z pasivního archivu na aktivní nástroj učení. Zapojit děti do výběru prací a motivovat je k reflexi vlastního pokroku, aby portfolio skutečně sloužilo jako doklad jejich individuálního růstu.
- Doplnit diagnostické záznamy o časovou osu, která umožní sledovat dynamiku vývoje dítěte v čase. Odpoutat se od výhradní vázanosti na věkové kategorie a zaměřit se na zachycení konkrétních momentů posunu, stagnace či projevů nadání.

- Provázat výstupy z průběžné diagnostiky s plánováním vzdělávací nabídky u všech pedagogů. Zajistit, aby identifikované potřeby dětí byly přímo a důsledně reflektovány v každodenních činnostech.
- Stanovit pevný a závazný časový harmonogram pro realizaci předmětu speciálně pedagogické péče. Eliminovat stávající organizační nahodilost, zajistit pravidelnost podpory pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami a vytvořit transparentní systém informovanosti pro vedení školy i zákonné zástupce o konkrétním čase a průběhu této péče.
- Zavést srozumitelný systém adaptace pro začínající pedagogy, který propojí individuální plán rozvoje, pravidelnou zpětnou vazbu a úzkou spolupráci s uvádějícím učitelem.
- Zefektivnit hospitační činnost vedení školy tak, aby poskytovala učitelkám adresnou a věcnou zpětnou vazbu s konkrétními doporučeními pro jejich další profesní růst.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá ředitelce školy ve lhůtě do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Zřizovací listina školy č. 9/39/2009 vydaná Městem Kostelec nad Orlicí dne 19. 10. 2009 s účinností od 20. 10. 2009 a její dodatek č. 1 ze dne 20. 9. 2016 s účinností od 1. 1. 2017
2. Výpis z rejstříku škol a školských zařízení ze dne 13. 3. 2026
3. Jmenování ředitelky školy č. OŠKT 179/2012-13677/2012im vydané zřizovatelem dne 25. 6. 2012, s účinností od 1. 10. 2012
4. Dokumentace k hodnocení materiálních, personálních a finančních podmínek školy vedená ve školním roce 2025/2026
5. Dokumentace k zajištění bezpečnosti dětí vedená ve školním roce 2025/2026
6. Další dokumentace školy podle § 28 odst. 1 školského zákona, ve znění pozdějších předpisů

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí. Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitelky inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli. Inspekční zpráva včetně

připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místě příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Bc. Denisa Franc Müllerová, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

Mgr. Jitka Hlávková, školní inspektorka

Bc. Jolana Medková Faltysová, školní inspektorka

14. 4. 2026